

sættelser Sted af Valglovens udtryffelige og bestemte Forfrister, og at den seirende Candidat har seiret med et saa ringe Antal Stemmer, at der er al Sandsynlighed for, at disse grove og gennemgribende formelle Feil have kunnet forandre Udfaldet af Valget, og derfor er det, at Udvalget, i Overensstemmelse med hvad vi her tidligere have fulgt, har indstillet dette Valg til at casseres, og at man er kommen til denne Mening, uanset til hvilken politisk Anskuelse man har bekiendt sig, da man kun har betragtet Sagen i og for sig, som den forelaa. Der kunde maaskee have været Anledning til at indsamle yderligere Oplysninger og Erklæringer; men man maa ansee det for at være af Bigtighed, at en Sag som denne ikke trækkes længere ud end nødvendigt. — Skulde man finde, at de saaledes begaaede Feil, at en saa grov Tilfældighed og Overseen af Valglovens Bestemmelser ved et Valg, hvor den seirende Candidat kun har havt 5 Stemmers Overvægt, ikke skulde være tilstrækkelig Grund til at cassere Valget, saa kan der ikke ved fortsatte Underjøgelses ophyses nogen yderligere Forsøelse, der skulde have Valgets Cassation tilfølgende, og man maa da tage imod Valget; — saa er det jo godt, at Thinget saa tidligt som muligt har faaet Leilighed til at gøre denne Anskuelse gjældende. — Efter Udvalgets Mening er der oplyst Tilstrækkeligt til at cassere Valget.

Barfod: Der saldt en Uttring før fra den ærede Rigsdagsmand for Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som jeg ikke er istand til at gjengive ordret, men som jeg troer at gjengive Meningen af, naar jeg siger, at han advarede imod at cassere Valget, naar ikke visse af ham antydede Formfeil havde fundet Sted, da man ellers vilde give de forskjellige Partier her i Salen Anledning (Winther: Jeg sagde ikke „her i Salen“!).

Formanden: Det er en Misforstaaelse. Der er ikke Tale om Partier her i Salen, men kun om Partier udenfor.

Barfod: Det er mig meget hjært, om jeg har misforstaaet det; er det Tilfældet; og det maa jeg efter den ærede Formands Uttring have gjort, saa forlader jeg dette, og gjør det med stor Glæde, fordi det vilde være forekommet mig at være en meget uhyggelig Discussion. Med Hensyn til hvad der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen), der vilde gjøre den Paastand gjældende, at iffun den overvundne Candidat var den competente Klager ved en Leilighed som denne, skal jeg — næst at slutte mig aldeles til, hvad der fra flere Sider er bemærket, navnlig i dette Dieblik af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Kreds (Monrad) — kun udtale det som min Overbeviisning, at jeg anseer enhver Vælger i Valgkredsen for competent Klager, og vilde aldrig slaae mig til No ved den Anskuelse, at kun den overvundne Candidat skulde være den competente Klager. For det Første forekommer det mig, at det virkelig vilde være Uret at forlange af ham, og netop af ham, at han skulde optræde imod den Modstander, der havde overvundet ham, og for det Andet er det, hvad der blev antydet som en Mulighed af den ærede Rigsdagsmand, der sidder lige foran mig (Dam), virkelig ikke alene en Mulighed, men jeg trøster mig til at godtgjøre, at det Tilfælde allerede er indtruffet, at en Candidat blot har stillet sig, fordi han frygtede for, at den Candidat, hvis Valg han selv ønskede, skulde, hvis han stod ene, ikke faae Majoriteten af Stemmerne og derfor ikke blive valgt. Som en Følge heraf, vilde det, at forlange, at det skulde være den overvundne Candidat, der skulde optræde som Klager, være at beskytte Proformavæsen af den Natur; thi, naar han ikke selv ønskede at blive valgt, men netop ønskede sin Modstander valgt, kan man være vis paa, at han klagede ikke, selv over meget store Uregelmæssigheder.

Hvad nu det angaaer, at det ikke let skulde være muligt for Valgbestyrelsens Formand at slutte alle Valgprotokollerne paa een Gang, saa veed jeg vel, at det paa mange Steder er Skik at lade Vælgerne afgive Stemmer til